

РЕШЕНИЕ

№ 222

гр. Бургас, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Боряна Анг. Димитрова

като разглежда докладваното от Боряна Анг. Димитрова Търговско дело № 20222100900307 по описа за 2022 година

Производството е по чл.25 ал.2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Образувано е по жалба с вх. № 20220826143247 на „Пи Джей Енерджи“ ООД, ЕИК 202453841, със седалище и адрес на управление: гр. гр. Малко Търново, п.к. 8162 бул./ул. кв. Майор Вишняев, бл. 7, вх. 2, ет. 1, ап. 2 чрез адв. Красимир Иванов Апостолов - САК, съдебен адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 16, ет. 1 срещу Отказ № 20220819155117/22.08.2022г., постановен по заявление № 20220819155117/19.08.2022г. с искане за заличаване на стар и вписване на нов управител по партидата на дружеството.

За да постанови атакувания отказ, длъжностното лице по регистрация към АВ е приело, че вписването не може да бъде извършено, тъй като се установява нарушение на императивната разпоредба на чл. 141, ал. 8 от ТЗ.

Видно от мотивите на постановления от Агенция по вписванията отказ, със заявлението е представена необходимата декларация от новоизбрания управител на дружеството, в която е декларирана липса на обстоятелствата по чл. 141, ал. 8 ТЗ, но след извършена служебна справка в търговския регистър е установено, че заявеният за вписване управител – Вълчан И. Вълчев е изпълнявал длъжността член на съвета на директорите в дружество, прекратено поради несъстоятелност. Вълчан Вълчев е бил вписан като член на съвета на директорите на дружеството „ДБН Холдинг“ АД, ЕИК 201538801

до заличаването му с вписване от 27.01.2021г. Дружеството било обявено в несъстоятелност с Решение № 70/21.05.2015г., постановено по т.д. № 28/2015г. по описа на Врачанския окръжен съд. Длъжностното лице е констатирало, че дружеството е било заличено с решение №260006 от 13.01.2021г., постановено по същото търговско дело, поради непоискано възновяване, което му дава основание да счита, че са налице неудовлетворени кредитори.

Жалбоподателят не оспорва фактите, но счита така постановения отказ за незаконосъобразен, тъй като не са налице твърдяните нарушения на разпоредбите на Търговския закон, позовавайки се директно на Директива (ЕС) 2019/1023 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019г. за рамките за превантивно реструктуриране на дейност, за опрощаване на задължения и забраната за осъществяване на дейност, за мерките за повишаване на ефективността на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения и за изменение на Директива (ЕС) 2017/1132 (кратко наименование- директива за реструктуриране и несъстоятелност), която регулира забраната за осъществяване на дейност и почива на идеята, че добросъвестните несъстоятелни или свръхзадължнели предприема(и могат да се възползват от пълно опрощаване на задълженията след разумен срок.

Цитира се чл. 22 от Директива /ЕС/ 2019/1023 на Европейския парламент и на Съвета от 20.06.2019г., която норма определя период на забрана за осъществяване на дейност, като в Параграф 1 е предвидено, че държавите членки гарантират, че когато несъстоятелен предприемач получи опрощаване на своите задължения, всяка забрана за започване и упражняване на търговска дейност, стопанска дейност, занаят или професия, която има за единствено основание несъстоятелността на предприемача, престава да поражда действие най-късно в края на срока за опрощаване на задълженията. В параграф 2 е предвидено, че държавите членки гарантират, че при изтичане на срока за опрощаване, забраната за осъществяване на дейност, посочена в параграф 1 от настоящия член, престава да поражда действие, без да е необходимо да се подава молба пред съдебен или административен орган за откриване на производство в допълнение към производството по чл. 21, параграф 1.

Член 21 от Директивата регламентира срок за опрощаване на задълженията, след който несъстоятелни предприемачи могат да получат пълно опрощаване на задълженията си, който да не е по-дълъг от три години от датата на решението на съда за откриване на производството по несъстоятелност на предприемача, като е предвиден и механизъм, след като несъстоятелен предприемач получи опрощаване на своите задължения съгласно Директивата, всяка забрана за започване и упражняване на търговска дейност, стопанска дейност, занаят или професия, която има за единствено основание несъстоятелността на предприемача, да престане да поражда действие, най-късно в края на срока за опрощаване на задълженията. Жалбоподателят цитира и съдебна практика в полза на твърденията за неоснователността на отказа. Поради гореизложеното моли за отмяната му и постановяване на вписване на заявените обстоятелства.

Бургаският окръжен съд, след като обсъди представените към жалбата писмени доказателства и се съобрази с разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице, в предвидения за това срок, като е насочена против акт, подлежащ на обжалване, поради което и съдът намира същата за допустима.

Разгледана по същество, съдът я намира за неоснователна, по следните съображения:

Подаденото от търговеца заявление за вписване с вх. № 20220819155117/19.08.2022г. касае заличаване на досегашния управител Димитър Костов Костов и вписване на нов управител – лицето Вълчан И. Вълчев.

Не е спорно, а и се установява по настоящото дело, че дружеството „ДБН Холдинг“ АД, ЕИК 201538801 е обявено в несъстоятелност с Решение № 70/21.05.2015година, постановено по т.д. № 28/2015г. на Врачанския окръжен съд. Дружеството е заличено поради непоискано възобновяване с Решение № 260006/13.01.2021г., постановено по т.д. № 28/2015г. на Врачански окръжен съд. Видно е и от служебна справка в ТР, че от вписването си – 18.04.2011г. до заличаването на дружеството, като част от съвета на директорите е лицето Вълчан И. Вълчев. Т.е. той попада в забраната по чл. 141, ал. 8 от ТЗ.

Жалбоподателят се позовава на т. нар. в Тълкувателно решение № 2/13.07.2020 г. на ОСТК на ВКС по т. д. № 2/2018 г. "култура на спасяване", утвърдена с [Директива \(ЕС\) 2019/1023](#) на Европейския парламент и на Съвета от 20.06.2019 г., която в чл. 22 вр. чл. 21 предвижда максимален тригодишен срок, след който отпадат забраните за упражняване на търговска дейност, произтичащи от несъстоятелността. Действително няма пречка за прилагането на Директива 2019/1023 въпреки, че не е транспонирана в националното законодателство към настоящия момент. В тази връзка обаче следва да се отбележи, че посочените общностни разпоредби касаят опрощаването и възстановяването на правата за упражняване на търговска дейност на предприемачите (физическо лице, което упражнява търговска дейност, стопанска дейност, занаят или професия съгласно определението в чл. 2, пар. 1, т. 9), но не и възстановяването на правата на управителите на обявените в несъстоятелност търговски дружества, по отношение на които приложението на правилата на самата директива изрично е изключено според съображение 73, изр. 2 от преамбюла ѝ. Последната норма изрично посочва, че следва да се предприемат стъпки за намаляване на отрицателните последици от свръхзадължението или несъстоятелността върху предприемачите, които са физически лица, по-специално като се позволи пълно опрощаване на задълженията след определен период от време и като се ограничи продължителността на забраните за осъществяване на дейност, издадени във връзка със свръхзадължението или несъстоятелност на длъжника. Понятието „несъстоятелност“ следва от определеното в националното право и то би могло да се изразява под формата на свръхзадължението. Понятието „предприемач“ по смисъла на посочената директива следва да не засяга длъжността на управителите или директорите на дружество, което следва да бъде третирано съгласно националното право. Държавите членки сами да могат да решават механизма за опрощаване на задължения, включително възможността да се изиска от длъжника да подаде молба за опрощаването. За пълнота следва да се отбележи, че чл. 23 от Директивата въвежда ограничения на дерогацията на чл. 21-22 от Директивата. Още повече, че по националното ни законодателство - в ТЗ – чл. 747, ал. 2 и следващите е установена процедура по възстановяване на правата на физическите лица, участвали в управлението на обявено в несъстоятелност търговско дружество. Касая се за производство,

непосредствено свързано и обусловено от приключило производство по несъстоятелност на търговско дружество. Съгласно чл. 747, ал. 2 от ТЗ, физическо лице, което е участвало в управлението на обявено в несъстоятелност търговско дружество, може да поиска с писмена молба да бъде възстановено в права и да бъдат заличени и отменени занапред последиците, които законът свързва с обявяването в несъстоятелност. Такива законоустановени ограничения в Търговския закон са предвидени например в разпоредите на чл. 57, ал. 4, чл. 141, ал. 8, чл. 234, ал. 2, т. 1 от ТЗ. Нормата на чл. 748 от ТЗ урежда две хипотези, в които може да бъде постановено възстановяване в права – когато несъстоятелното дружество е изплатило напълно приетите в производството по несъстоятелност вземания, заедно с лихвите и разноските по тях (ал. 1) или без да е изплатило напълно всички задължения, но изпадането в несъстоятелност да се дължи на неблагоприятно изменили се стопански условия (ал. 2). По настоящото дело липсват доказателства за проведено такова производство, касаещо лицето Вълчан И. Вълчев.

Предвид гореизложено, съдът счита, че длъжностното лице по регистрацията правилно е отказало да извърши заявеното вписване на обстоятелствата, свързани със заличаване на досегашния и вписването на нов управител, за когото съществува пречката по чл. 141, ал. 8 от ТЗ.

По отношение на поисканите от Агенцията по вписвания разноси, съдът намира, че не следва да присъжда такива. Съгласно нормата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ (нова - ДВ, бр. 105 от 2020 г.) съдът присъжда разноси на страните по реда на Гражданския процесуален кодекс. С това законодателно разрешение не е внесена промяна в охранителния характер на настоящото производство, поради което не може да се приеме, че Агенцията по вписванията е страна по него. Според чл. 541 от ГПК разноските по охранителните производства винаги са за сметка на молителя.

Мотивиран от горното, на основание чл. 25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА отказ № 20220819155117/22.08.2022г. на Агенция по вписванията, постановен по заявление № 20220819155117/19.08.2022г. за заличаване на стар и вписване на нов управител по партидата на дружеството „Пи Джей Енерджи“ ООД, ЕИК 202453841, със седалище и адрес на управление: гр. гр. Малко Търново, п.к. 8162 бул./ул. кв. Майор Вишняев, бл. 7, вх. 2, ет. 1, ап. 2 чрез адв. Красимир Иванов Апостолов - САК, съдебен адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 16, ет. 1.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд гр. Бургас, в едноседмичен срок от съобщаването му .

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____